

Waardoor verandert de arbeidsparticipatie WGA 35-80?

De puzzel opgelost?

UWV Kennisverslag 2021-1

Marcel Spijkerman

Waardoor verandert de arbeidsparticipatie WGA 35-80?

Marcel Spijkerman

De uitkeringsduur is bepalend voor de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie van mensen met een WGA 35-80-uitkering

Samenvatting

De arbeidsparticipatie van mensen met een arbeidsbeperking is veel lager dan die van de rest van de beroepsbevolking en vertoont een opvallende ontwikkeling over de tijd. Dit geldt ook voor de groep met een WGA 35-80-uitkering¹. De arbeidsparticipatie van voormalig werknemers nam af van 73% in 2008 naar 58% in 2014 en is in de jaren daarna ongeveer gelijk gebleven. De arbeidsparticipatie van voormalig vangnetters² daalde in dezelfde periode ook (van 25% in 2008 naar 22% in 2013) maar is vanaf 2013 sterk toegenomen. In recente edities van de UWV Monitor Arbeidsparticipatie zijn verschillende verklaringen voor de ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie van mensen met een WGA 35-80-uitkering gegeven die elk steeds een stukje van de puzzel oplossen. In dit artikel probeer ik de stukjes van de puzzel in elkaar te passen en kijk ik aan de hand van een model naar de invloed van de conjunctuur, de uitkeringsduur en de samenstelling van de groep WGA 35-80 op de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie.

- De ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie van de groep mensen met een WGA 35-80-uitkering tussen 2008 en 2018 worden sterk beïnvloed door de toename van de gemiddelde uitkeringsduur. Bij voormalig werknemers neemt de arbeidsparticipatie af naarmate ze langer in de WGA zitten, bij voormalig vangnetters neemt deze juist toe.
- Ook de conjunctuur speelt een rol, maar deze is minder sterk: hoe hoger het werkloosheidspercentage (als indicator voor de conjunctuur), hoe lager de arbeidsparticipatie van mensen met een WGA 35-80-uitkering. Voor voormalig vangnetters is de invloed sterker dan voor voormalig werknemers.
- Het wel of niet hebben van een werkgever bij aanvang van de uitkering heeft grote invloed op arbeidsparticipatie in latere jaren: degenen met een werkgever participeren blijvend meer.
- Persoonskenmerken als leeftijd, type aandoening, geslacht en diagnose zijn van invloed op de arbeidsparticipatie, maar ze zijn niet verantwoordelijk voor de veranderingen die we door de jaren heen zien.

1

In de WIA wordt onderscheid gemaakt tussen gedeeltelijk (35-80) en volledig (80-100) arbeidsongeschikten. Mensen met een WGA 35-80-uitkering zijn in staat om tussen de 20-65% van hun laatstverdiende loon te verdienen (de zogenaamde restverdiencapaciteit). Mensen met een WGA 80-100-uitkering kunnen minder dan 20% van hun laatstverdiende loon verdienen. Mensen die duurzaam geen arbeidsmogelijkheden hebben, krijgen een IVA-uitkering.

2

In tegenstelling tot voormalig werknemers hebben voormalig vangnetters op het moment van de claimbeoordeling geen werkgever meer. Ze zijn ziek uit dienst gegaan, werkten onder uitzendbeding of zijn ziek geworden tijdens de WW. Voor hen fungeert de Ziektewet als vangnet.

Puzzelstukjes aan elkaar leggen

De UWV Monitor Arbeidsparticipatie³ geeft jaarlijks een overzicht van de ontwikkelingen in arbeidsparticipatie van Wajongers, WGA'ers, WIA 35-minners en Participatiewetters die onder de doelgroep banenafpraak vallen. Voor de WGA wordt onderscheid gemaakt naar voormalig werknemers en voormalig vangnetters. Voormalig werknemers hebben op het moment van de claimbeoordeling nog een werkgever. Dit is niet het geval voor voormalig vangnetters; die zijn ziek geworden tijdens de WW-uitkering, werkten als uitzendkracht of gingen ziek uit dienst. De ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie verschillen voor voormalig werknemers en voormalig vangnetters. Het aandeel van de voormalig werknemers dat werkt in de periode 2008-2014 is sterk gedaald en neemt vanaf 2015 slechts in geringe mate toe. De arbeidsparticipatie van voormalig vangnetters is ook gedaald tot 2013 maar neemt vanaf 2014 erg sterk toe (zie figuur 1).

Voor de ontwikkelingen van de arbeidsparticipatie door de tijd heen zijn verschillende verklaringen mogelijk. Een voor de hand liggende kandidaat is de conjunctuur; 2008 was het jaar waarin de financiële crisis begon en de gevolgen daarvan uitte zich op de arbeidsmarkt in een sterke toename van de werkloosheid. Pas in 2014 startte de periode van herstel. Een tweede verklaring is het feit dat het WGA-bestand nog in opbouw is. De WIA is eind 2005 ingevoerd als opvolger van de WAO. Het aantal mensen met een WIA-uitkering neemt daardoor nog steeds toe. Zeker in de eerste jaren na de invoering hadden de meeste mensen nog maar kort een uitkering en was de dynamiek in het hebben van werk van grote invloed op de arbeidsparticipatie: mensen hervatten na verloop van tijd het werk of verliezen juist hun baan. Een derde mogelijke verklaring, tot slot, is dat de samenstelling van de groep mensen die een WGA-uitkering krijgt in de loop van de tijd is veranderd en ook dat kan de arbeidsparticipatie beïnvloeden.

In verschillende edities van de UWV Monitor Arbeidsparticipatie is aannemelijk gemaakt dat elk van deze drie factoren van invloed is, maar een synthese ontbreekt vooralsnog. Dit artikel heeft tot doel om de invloed van de drie factoren op de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie in onderlinge samenhang te bekijken. Ik kijk daarbij alleen naar de groep die na de claimbeoordeling een WGA 35-80-uitkering heeft gekregen.

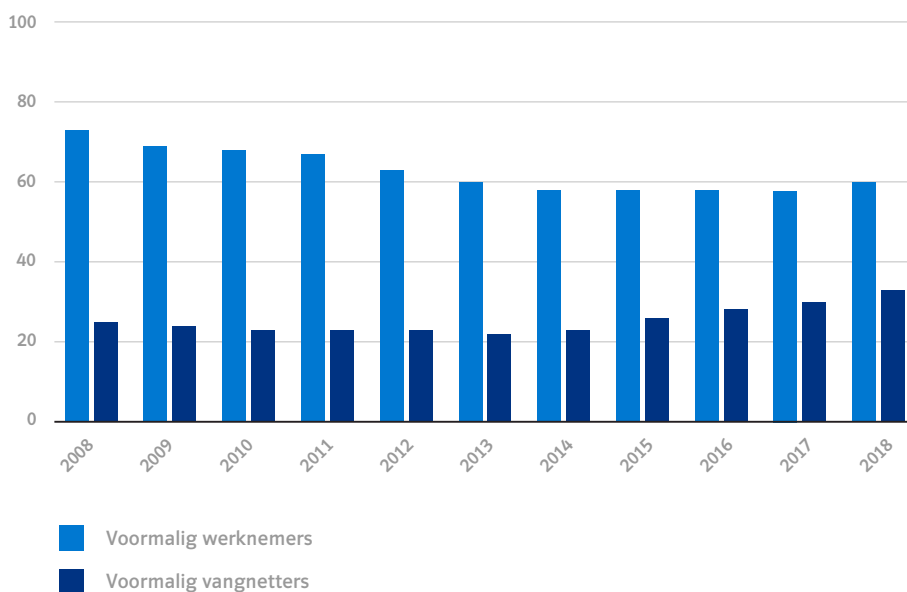
Sterke groei arbeidsparticipatie voormalig vangnetters

Figuur 1 laat de ontwikkeling in de arbeidsparticipatie zien voor voormalig werknemers en voormalig vangnetters gedurende de periode 2008-2018. Het eerste wat opvalt is het grote verschil in het niveau van arbeidsparticipatie: het aandeel voormalig werknemers dat werkt is veel hoger dan dat van het aandeel voormalig vangnetters. Zo werkt in 2018 60% van de voormalig werknemers terwijl in datzelfde jaar slecht 33% van de voormalig vangnetters werk heeft. Maar naast het verschil in het niveau vallen ook verschillen in de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie op. De arbeidsparticipatie van voormalig werknemers is in de periode 2008-2014 sterk afgenomen om vervolgens een aantal jaren stabiel te blijven en neemt in 2018 iets toe. Voor voormalig vangnetters zien we het omgekeerde; de arbeidsparticipatie is gedurende de periode 2008-2013 langzaam afgenomen om vervolgens een aantal jaren stabiel te blijven en neemt in 2018 iets toe. Kennelijk is er niet alleen sprake van structurele verschillen in arbeidsparticipatie maar is ook de dynamiek anders. Hoe dit komt onderzoek ik met het zogenaamde APC-model waarin drie factoren in samenhang worden meegenomen: het jaar waarin iemand na de claimbeoordeling een WGA 35-80-uitkering heeft gekregen (de instroomcohort), de uitkeringsduur en de conjunctuur (zie box 1 voor een beknopte uitleg van de methode).

4

De cijfers in figuur 1 wijken enigszins af van die in de UWW Monitor Arbeidsparticipatie 2019 omdat ik in dit artikel uitga van mensen met een WGA 35-80-uitkering die vanaf de claimbeoordeling dit type uitkering hebben gehad.

Figuur 1 Arbeidsparticipatie van WGA 35-80⁴

Box 1

5

Ryder, N.B. (1965). The Cohort as a Concept in the Study of Social Change. *American Sociological Review*, 30. 843–861.

6

Koning, P.W.C. & Vethaak H. (2019). *Decomposing Employment Trends of Disabled Workers*. IZA DP No. 12775.

Het APC-model

Het APC-model is in 1965 geïntroduceerd door Norman B. Ryder⁵. Met behulp van deze methode en longitudinale data is het mogelijk om de invloed van de instroomcohort (cohort), de conjunctuur (kalenderjaar ofwel period) en de verstreken uitkeringsduur vanaf aanvang (age) op arbeidsparticipatie te onderscheiden en te kwantificeren.

De toepassing van het APC-model op de arbeidsparticipatie van de groep WGA 35-80 is geïnspireerd door P. Koning en H. Vethaak⁶. In hun paper uit 2019 beschrijven ze de resultaten van het APC-model voor arbeidsongeschikten gedurende de periode 1999–2016. Gedurende deze periode zijn twee belangrijke beleidswijzigingen doorgevoerd: de Wet verbetering poortwachter (2003) en de invoering van de WIA als opvolger van de WAO (2006). Koning en Vethaak concluderen dat de daling in arbeidsparticipatie in

deze periode nagenoeg volledig is toe te schrijven aan de verandering in de samenstelling van de instroomcohorten en niet of nauwelijks aan de conjunctuur en evenmin aan veranderingen in de prikkels die de beleidswijzigingen met zich meebrachten.

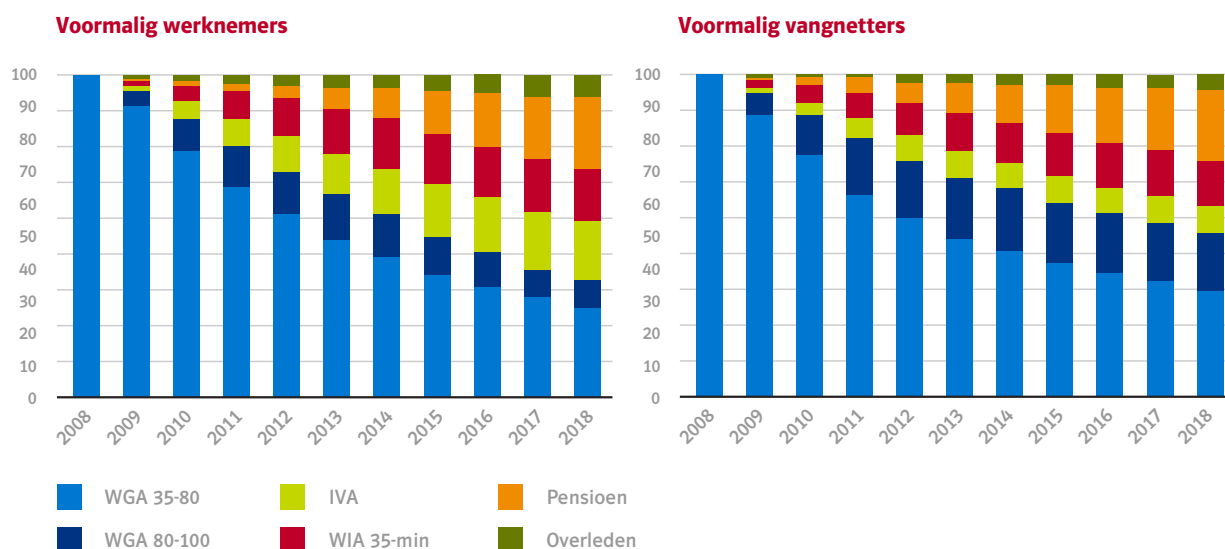
Voor de analyses gebruik ik een longitudinaal databestand met mensen die na de claimbeoordeling een WGA 35-80-uitkering hebben gekregen voor de periode 2008–2018 met de uitkerings- en arbeidsmarktpositie op 31 december van het jaar. In de analyses volg ik deze mensen door de tijd heen zolang ze een WGA 35-80-uitkering houden. Mensen die naar een andere WIA-uitkering overgaan (WGA 80-100 of IVA), die niet meer tot de potentiële beroepsbevolking behoren of WIA 35-min zijn geworden, worden vanaf het moment van de overgang niet langer in de analyses meegenomen.

WGA 35-80 is geen eindstation

In dit artikel kijk ik naar de groep mensen die na de claimbeoordeling een WGA 35-80-uitkering kregen en ik volg deze mensen zolang ze deze uitkering houden. Dit betekent dat mensen van wie de gezondheidssituatie is verslechterd en die daarom een andere WIA-uitkering krijgen (WGA 80-100 of IVA) of van wie de gezondheids- of inkomenssituatie juist dusdanig is verbeterd dat ze geen recht meer hebben op een WIA-uitkering (WIA 35-min) vanaf dat moment geen deel meer uitmaken van de analyses. Hetzelfde geldt voor mensen die als gevolg van pensioen of overlijden niet meer tot de potentiële beroepsbevolking behoren.

Figuur 2 laat zien dat van de groep mensen die in 2008 na de claimbeoordeling een WGA 35-80-uitkering heeft gekregen een groot deel na verloop van tijd in een andere situatie zit. In 2018, dus na elf jaar, heeft nog 28% van de voormalig werknemers en 33% van de voormalig vangnetters een WGA 35-80-uitkering. Van 27% (beide groepen) is de gezondheidssituatie verslechterd. Deze groep heeft een WGA 80-100 of een IVA-uitkering. Respectievelijk 16% en 14% is hersteld en heeft geen WIA-uitkering meer (WIA 35-min). Respectievelijk 29% en 27% is met pensioen of overleden. Het feit dat een groot deel van de mensen na verloop van tijd geen WGA 35-80-uitkering meer heeft, geeft aan dat er sprake is van een selectieproces. Dit kan ook van invloed zijn op de arbeidsparticipatie. Van de groep voormalig werknemers die in 2008 is ingestroomd als WGA 35-80 en in 2018 nog steeds een WGA 35-80-uitkering heeft, werkt in 2018 55%. Kijken we naar de totale instroomcohort (WGA 35-80, WGA 80-100, IVA, WIA 35-min) dan werkt in 2018 nog 40%, een verschil van 15 procentpunt. Per saldo is er dus sprake van positieve selectie; de mensen die overgaan naar een andere uitkeringspositie werken minder vaak. Dit is ook het geval voor voormalig vangnetters. Van deze groep werkt 36% van de mensen die in 2018 nog steeds een WGA 35-80-uitkering heeft. Van de totale instroomcohort werkt in 2018 30%, dat is 6 procentpunt minder. Dit verschil is kleiner dan voor voormalig werknemers omdat ook van voormalig werknemers die in 2018 nog steeds een WGA 35-80-uitkering hebben de arbeidsparticipatie relatief laag is.

Figuur 2 Uitkeringspositie 2008–2018 voor mensen die in 2008 een WGA 35-80-uitkering hebben gekregen

7

Een voor de hand liggend voorbeeld is de overgang van WAO naar WIA in 2006. De WIA bevat meer prikkels om aan het werk te gaan en de effecten daarvan worden zichtbaar in de arbeidsparticipatie van alle instroomcohorten vanaf 2006.

APC-model

Eerder gaf ik drie mogelijke verklaringen voor de ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie van mensen met een WGA 35-80-uitkering: de instroomcohort waartoe iemand behoort, de uitkeringsduur en de conjunctuur. Deze zijn te kwantificeren met het APC-model. Hoe kan de instroomcohort waartoe iemand behoort van invloed zijn op de arbeidsparticipatie? Dat kan op twee manieren. De eerste betreft veranderingen in de samenstelling van de instroomcohorten naar kenmerken die van invloed zijn op de kans dat iemand al dan niet werkt. Als bijvoorbeeld vrouwen relatief vaker werk hebben dan mannen en het aandeel vrouwen in de instroom neemt toe, dan zien we dit terug in een hogere arbeidsparticipatie. De tweede wijze waarop de instroomcohort waartoe iemand behoort van invloed kan zijn, is als sprake is van beleidswijzigingen die van invloed zijn op de prikkels om te werken. Wanneer dergelijke beleidswijzigingen alleen van toepassing zijn op nieuwe uitkeringen en niet op al lopende, dan wordt dat zichtbaar in de arbeidsparticipatie van de nieuwe cohorten⁷. Er zijn echter gedurende de periode 2008-2018 geen grote beleidswijzigingen in de WIA geweest die de ontwikkelingen in arbeidsparticipatie kunnen verklaren.

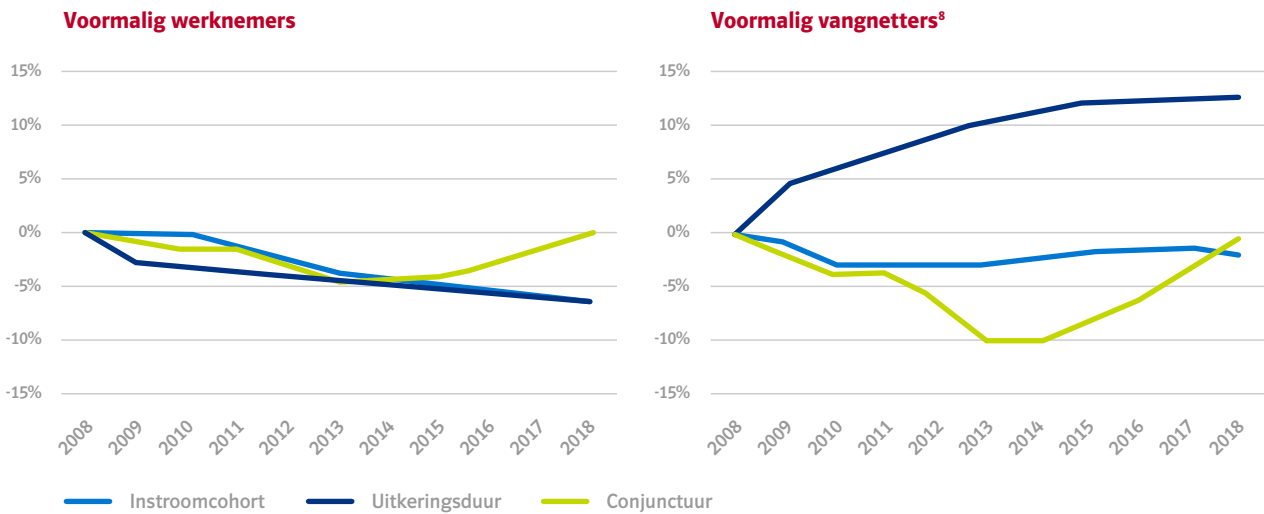
Het aantal jaren sinds aanvang van de uitkering, de uitkeringsduur, kan op verschillende manieren van invloed zijn op de arbeidsparticipatie. Een bekend fenomeen is de zogenaamde duurzaamheidsafhankelijkheid. De kans dat een werkzoekende het werk hervat, verandert dan naarmate de uitkeringsduur toeneemt. Omgekeerd kan iemand die werk heeft na verloop van tijd het werk verliezen, bijvoorbeeld omdat zijn gezondheidssituatie in de loop van de tijd verslechtert.

De derde factor is de invloed van de conjunctuur op de arbeidsmarkt. Net als voor alle werknemers mag worden aangenomen dat de conjunctuur ook van invloed is op het aantal werkende mensen met een WGA-uitkering. In dit artikel gebruik ik het regionale werkloosheidspercentage als indicator voor de conjunctuur.

Tegengestelde invloed van de uitkeringsduur op arbeidsparticipatie

Op basis van de uitkomsten van het APC-model kan voor elk van de drie factoren voor elk individu worden berekend in welke mate ze bijdragen aan de kans dat iemand met een WGA 35-80-uitkering werkt in elk kalenderjaar. Door deze bijdragen voor elk afzonderlijk kalenderjaar op te tellen voor alle mensen die in een jaar een WGA 35-80-uitkering hebben, kunnen we de invloed van de drie factoren op de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie (zoals die is weergegeven in figuur 3) in de loop van de tijd bepalen.

Figuur 3 De invloed van cohort, duur en conjunctuur op ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie

8

Hier is de invloed van de conjunctuur geschaald. De invloed van cohort, uitkeringsduur en conjunctuur tellen wel op in de zin dat de som van de drie effecten in jaar t gelijk is aan het verschil in arbeidsparticipatie tussen jaar t en het basisjaar 2008.

Bij voormalig werknemers (links in figuur 3) zien we een sterke invloed van de uitkeringsduur. Zou er alleen de invloed zijn van de uitkeringsduur dan zou in 2018 de arbeidsparticipatie van voormalig werknemers 7 procentpunt lager zijn dan in 2008. Dit is het gevolg van het feit dat bij aanvang van de uitkering voormalig werknemers vaak nog werk hebben maar dit na verloop van tijd verliezen. En van diegenen die het werk verliezen, slaagt lang niet iedereen erin ander werk te vinden. Het gevolg is dat de kans dat een voormalig werknemer werkt, afneemt naarmate de uitkeringsduur toeneemt. Voor voormalig vangnetters zien we het omgekeerde patroon. Van deze groep werkt slechts een klein deel op het moment van de claimbeoordeling (zie figuur 1). Het aantal mensen dat in de loop van de tijd het werk heeft hervat, wordt alleen maar groter naarmate de uitkeringsduur toeneemt en dit zien we terug in de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie.

Ook de conjunctuur is van invloed op de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie van mensen met een WGA 35-80-uitkering. Op het dieptepunt van de recessie (2014–2015) is de arbeidsparticipatie van voormalig werknemers bijna 5 procentpunt lager dan net vóór de aanvang van de recessie in 2008. Voor voormalig vangnetters is de invloed van de conjunctuur veel groter; los van andere factoren zou de arbeidsparticipatie in 2015 maar liefst 10 procentpunt lager liggen dan in 2008. Het herstel van de conjunctuur is ook duidelijk zichtbaar en in 2018 is er, in vergelijking met 2008, geen invloed meer aanwezig.

De invloed van de instroomcohort waartoe iemand behoort is voor voormalig vangnetters nauwelijks van invloed op de arbeidsparticipatie. Veranderingen in de samenstelling van de instroom dragen maximaal 2,5 procentpunt bij aan veranderingen in de arbeidsparticipatie. Bij voormalig werknemers ligt dat anders. Als gevolg van de veranderende samenstelling van de cohort is de arbeidsparticipatie voor deze groep in 2018 bijna 7 procentpunt lager dan in 2008. Dit wijst erop dat de samenstelling van de instroomcohorten (en daarmee die van de totale groep) gedurende de tijd is veranderd. Ik ga hier in de volgende paragraaf verder op in.

Met de resultaten van de analyses is de ontwikkeling in de arbeidsparticipatie goed te verklaren. Gedurende de jaren 2008-2014 was er sprake van een (sterke) recessie; onder invloed van de conjunctuur neemt de arbeidsparticipatie voor zowel voormalig werknemers als voormalig vangnetters af. Voor voormalig werknemers wordt deze afname versterkt door de negatieve invloed van de (gemiddelde) uitkeringsduur. Voor voormalig vangnetters is de invloed van de uitkeringsduur juist positief en dit compenseert, tot op zekere hoogte, de invloed van de conjunctuur. Vanaf 2014 trekt de conjunctuur aan. De positieve invloed hiervan wordt voor voormalig werknemers gemaskeerd door de negatieve invloed van de toenemende gemiddelde uitkeringsduur en we zien de arbeidsparticipatie van deze groep nauwelijks toenemen. Dit geldt niet voor voormalig vangnetters; de arbeidsparticipatie van deze groep wordt positief beïnvloed door de gunstige ontwikkeling van de conjunctuur én de toenemende uitkeringsduur, met een sterke toename van de arbeidsparticipatie tot gevolg.

Het hebben van werk op het moment van de claimbeoordeling heeft grote invloed

In de vorige paragraaf zagen we dat de invloed van de instroomcohort waartoe iemand behoort groot is voor voormalig werknemers. De vraag hoe dit komt kan ik, tot op zekere hoogte, beantwoorden met behulp van aanvullende kenmerken van de groep WGA 35-80. De analyses heb ik opnieuw uitgevoerd maar nu neem ik naast de instroomcohort, de uitkeringsduur en de conjunctuur ook een aantal persoonskenmerken op in het model: leeftijd, geslacht, aandoening (diagnose), economische sector van waaruit iemand is ingestroomd en of iemand werk had op het moment van de claimbeoordeling.

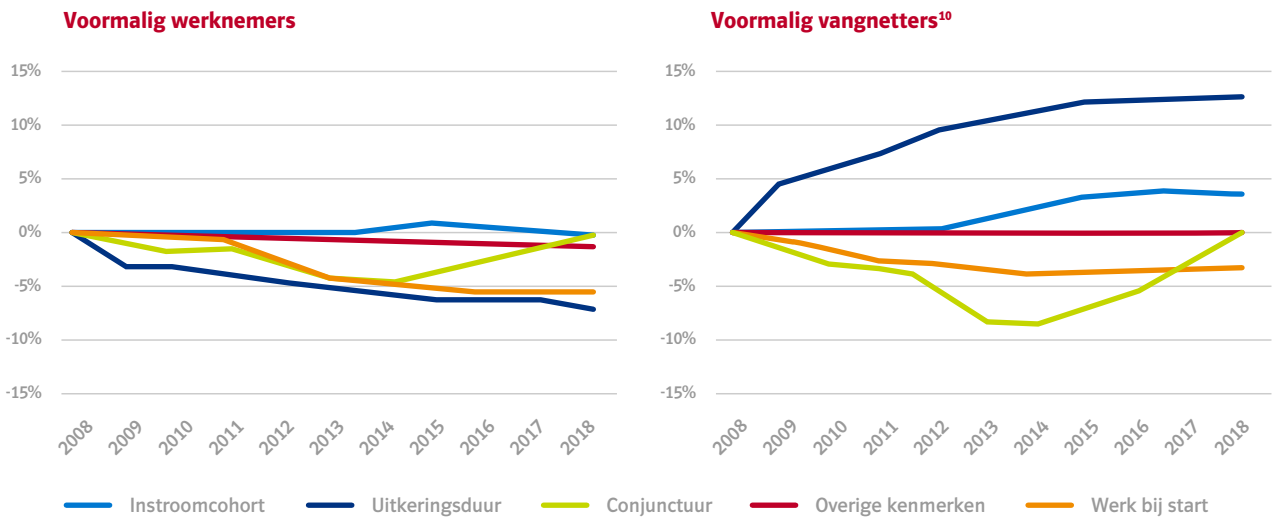
In figuur 4 is de invloed van de verschillende factoren op de arbeidsparticipatie van de groep WGA 35-80 weergegeven. De invloed van de aanvullende persoonskenmerken is, met het oog op overzichtelijkheid, in de figuur opgesplitst in het hebben van werk op het moment van de claimbeoordeling ('werk bij start') en 'overige kenmerken'. De grote invloed van de instroomcohort op de participatie van de voormalig werknemer is nagenoeg verdwenen. De overige kenmerken hebben geringe invloed op de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie. Binnen deze categorie heeft leeftijd de grootste invloed; het aandeel werkenden neemt af naarmate de populatie vergrijst⁹. Doorslaggevend is echter het hebben van werk op het moment van de claimbeoordeling. Het aandeel dat werkt op het moment van de claimbeoordeling varieert sterk gedurende de periode 2008-2018 (het schommelt tussen 48% en 59%); dit zien we terug in de arbeidsparticipatie van voormalig werknemers. Dit betekent ook dat de invloed van het hebben van werk op het moment van de claimbeoordeling blijvend is en sterk voorspellend is voor de kans dat iemand in de jaren na aanvang van de uitkering werk heeft.

Dit betekent overigens niet dat een kenmerk zoals de aandoening (diagnose) helemaal geen invloed heeft op arbeidsparticipatie. Het betekent wél dat de combinatie van de invloed (het geschatte effect) én de mate waarin de samenstelling naar diagnose van de groep WGA 35-80 gedurende de tijd verandert, betrekkelijk klein is. Om een extreem voorbeeld te geven: als mensen met een psychische aandoening veel minder vaak werk hebben dan andere diagnosegroepen terwijl het aandeel van mensen met een psychische aandoening in de totale groep WGA 35-80 gelijk blijft, dan verklaart het aandeel met psychische aandoening wel het niveau van arbeidsparticipatie maar niet de ontwikkeling ervan in de loop van de tijd.

9

Het meenemen van de invloed van leeftijd heeft ook tot gevolg dat de invloed van de uitkeringsduur voor voormalig werknemers minder negatief is geworden en voor voormalig vangnetters juist wat positiever. Het effect van uitkeringsduur is nu geschoond van het negatieve effect van leeftijd.

Figuur 4 De invloed van cohort, duur, conjunctuur en persoonskenmerken op ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie

10

Ook hier is de invloed van de conjunctuur geschaald. De invloed van cohort, uitkeringsduur en conjunctuur tellen wel op in de zin dat de som van de drie effecten in jaar t gelijk is aan het verschil in arbeidsparticipatie tussen jaar t en het basisjaar 2008.

De puzzel opgelost?

In verschillende edities van de Monitor Arbeidsparticipatie zijn verklaringen gegeven voor de ontwikkelingen in de arbeidsparticipatie van voormalig werknemers en voormalig vangnetters met een WGA 35-80-uitkering. Met de toepassing van het APC-model in het onderzoek voor dit artikel is het mogelijk om de invloed van de uitkeringsduur, de instroomcohort en de conjunctuur op de arbeidsparticipatie in onderlinge samenhang te bepalen. Dit model maakt het ook mogelijk om de omvang van de invloed van deze drie factoren te bepalen. De resultaten laten zien dat in de periode 2008-2018 vooral de invloed van de uitkeringsduur van belang is. Niet alleen is de invloed van de uitkeringsduur groot, de richting van de invloed is tegengesteld voor voormalig werknemers en voormalig vangnetters. In combinatie met de invloed van de conjunctuur kunnen we met dit model het verschil in de ontwikkeling van de arbeidsparticipatie tussen voormalig werknemers en voormalig vangnetters verklaren.

Met de resultaten van het model kunnen we ook voorspellen dat de arbeidsparticipatie van voormalig werknemers en voormalig vangnetters de komende jaren verder naar elkaar toe zal groeien. Of de arbeidsparticipatie van beide groepen in de toekomst gelijk zal worden, weten we echter niet. Daarvoor is het nodig om de invloed van de uitkeringsduur over een (nog) langere periode te kennen.

Hoewel het APC-model het inzicht in de ontwikkelingen van de arbeidsparticipatie van mensen met een WGA 35-80-uitkering vergroot, blijven er toch nog stukjes van de puzzel onopgelost. Zo weten we op basis van de analyses dat het al dan niet hebben van werk op het moment van de claimbeoordeling van blijvende invloed is op de kans dat iemand werkt en daarmee op de arbeidsparticipatie van de mensen die een WGA 35-80-uitkering hebben. We weten ook dat het aandeel dat werkt op het moment van de claimbeoordeling sterk varieert in de loop van de tijd maar we hebben hier nog geen sluitende verklaring voor. Er lijkt sprake van een samenhang met de conjunctuur maar mogelijk zijn ook andere factoren van invloed. Dit zal worden onderzocht in een vervolgonderzoek.

Colofon

Uitgave

UWV Kenniscentrum

Postadres

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Inlichtingen

marcel.spijkerman@uwv.nl

Auteur

Marcel Spijkerman

Volg ons

© UWV 2021

Bronvermelding is verplicht. De informatie in het UWV Kennisverslag (UKV) is aangedragen vanuit de kennisoptiek en betreft dus niet een verantwoording of een weergave van ingenomen beleidsstandpunten van UWV.

De kennispublishings van UWV hebben betrekking op vier gebieden. Deze kennen een eigen kleurcodering. Zo kunt u snel zien op welk gebied een publicatie betrekking heeft:

ontwikkelingen in de sociale zekerheid

verder professionaliseren van de dienstverlening

arbeidsmarkt en arbeidsparticipatie

financiële aspecten van de sociale zekerheid